

Uçmaya Öykündü Melek Kanatların Uç Yasemin

– ADEM EFİLOĞLU · 31 Ocak 2012

değerli arkadaşım Yasemin Göksel'e

avuçlarında kelebekler uçuşurdu
sen tebessümlerini bırakırdın rüzgarabulutlar kıskanırdı rüzgarı , ağlardı sen ayın on dördüne bakan
yüzünlecevilvel bir göz kırpardın gökyüzünesusardı siyah saçlarında baharlar uçuşurduyasemin kokardın
en çok daellerine gelin kınaları yakılırdısımsıcak sevgiler sokulurdu koynunasen hayata
öykünürdünhayat sanasesinde ninni dinlercesine uyurdu geceşarkılar söylerdi yıldızlar
seninleyakamozlar dans ederdi gözlerindegamzelerin halvete girerdi yüzünde sessizcebir veda
hazırlardın hep kendincepenceresinden beyaz mendil salladığınbeyaz ellerine ne kadar
yakıştırdıkaybolurdu mendilinde gitmelerözlerdin dolu dolu yaşamayı bilirdimözlerdinağlardınbakışınla
silerdin sitemkar dokunuşlarıher belanın arasında sanki sen vardınen mühim konuları çözerdin
usulcaiçine ağlardın amağözlerin ışık yayardı sonsuzluğa bir veda bıraktın ardında giderkenyıkılışımı
göremediğin gözlerim yıkıldı şimdiarada yollar olsa da farketmezdi değil miuçmaya öykündü melek
kanatlarınıuç yasemingözlerime asılan gözyaşlarına sarılıyorumha gayret diye gülümseme takınıyorum
yüzümeölüm bu denli soğuk dokunmamıştısesimdeki titremelerimeadem efiloğlu / ahir - i fırtına

Not; Ne kadar sussam o kadar ağlıyorum dualarım seninle , seni en emin'e Rab'ime emanet ediyorum. Allah yar ve yardımcın mekanın cennet olsun canım arkadaşım.